

EELK KADRINA KATARIINA KOGUDUSE HÄÄLEKANDJA

ELULÄTE

märts 2024 nr 101

SÕNA

**Kristus on üles
tõusnud! Tõesti, ta
on üles tõusnud!**

MÕTE

"Häid pühi!" võib ju ka üksteisele soovida, kuid veel paremini sobib ülestõusmispühade tervituseks iidne soov - "Kristus on üles tõusnud"! See pole ainult pühadesoov, vaid sisaldab märksa enamat. Selline soov on kõigepealt kuulutus, mida esimesena ingel edasi andis, kui naised leidsid varahommikul eest Jeesuse tühja haua. Me ristiinimestena peaksime seda rõõmu kuulutama kogu aeg, elu lõpuni... sest uus elu on Kristuses võimalik ja surmale ei jää viimast sõna meiegi eludes.

Kristus on üles tõusnud ja oma surmaga surma maha tallanud!

PALVE

Hea Isa! Kiidame ja täname sind, kes sa oma pojas oled maailma ja inimese päästnud ja lunastanud. Kristus on üles tõusnud! Aamen

PÜHAD KADRINA KIRIKUS

Palmipuudepüha, 24. märts	11.00
Suur Reede. Ristitee palvus, 29. märts	11.00
Ülestõusmispüha, 31. märts	11.00

Uus ja lihtne kogudusele annetamise moodus!

Skänni QR
ja toeta oma
kodukogudust
AITÄH!

Viieteistkümmes osa

Vahur Pihlakas keerutas käes kollast ümbrikku. Ta ei teadnud, mida sellest õieti arvata. Kiiresti lükkas ta pabernoa selle serva vahele ja võttis sealt välja roosi kujutisega kaks kirjapaberilehte. Vaatamata sauna eeskambris valitsevale hämarusele hakkas ta lugema...

Samal ajal istus Jane Holm kriisinõustaja kabineti ukse taga. Oli esmaspäeva pärastlõuna ja üle pika aja ei sadanud enam vihma. Janet valdasid kummalised ja kahetised tunded, seoses Toivo Ummelase mootoratta sõiduga ei osanud vaene tüdruk kuidagi seisukohta võtta. Kui ta siis pool tundi hiljem, koolikott seljas Vanavabriku tänavat mööda koju hakkas minema, möödus ta rahvamajast. Tüdruk seisatas, lipsas siis aga peauksest sisse ja suundus kiirel sammul raamatukokku:

“Tere pärastlõunat! Kas teil on mõnda raamatut minu vanaema Vilma Holmi talu kohta?” küsis tüdruk viisakalt roheliste prilliraamidega raamatukoguhoidjalt.

Raamatukoguhoidja, pensiooelikut vuntsidega mees seiras neiu mõtlikult:

“Ei, kallid tütarlaps, sellist teost meil küll ei ole,” lausus ta.

Tüdruk tänas ning läks rahvamajast välja. Ta tõmbas käed taskus rusikasse ja oli ühe hetkega oma noorema õe peale päris pahane. Mõelda vaid, tema oma ajaloo huviga? Nagu muud elus polekski. Kõik need vanad mõisad ja vabrikud ning teab mis veel. Jane teadis hästi, mida ta kodus Liisale ütleb, et jätku õde teda parem heaga rahule. Bella-Donnat, oma head sõbrannat ei olnud Jane samuti unustanud. Aga memme põõningult leitud foto tegi tütarlast kuidagi ärevaks ja nõutuks. Ja, Jane oli memme väga armastanud, pidanud teda nii õelda päris oma inimeseks. Inimeseks, kellega sai arutada selle paganliku maailma asju. See aga tähendas omakorda seda, et neiu igatses oma memme nii väga, et pisarad tikkusid iseenesest silmanurkadesse. Suurem osa Mägimäni talus juhtunud oli jäänud kuhugi kaugesse lapsepõlve ja see kõik meenus talle vaid väikeste killukestena, justkui mälu sopist.

Äkki tardus tüdruk paigale. Kes sealt purde pealt talle siis vastu tuli? Toivo Ummelas.

“Tere, Jane!”

“Tere. Miks sa Tartus ei ole? Kas täna anti vaba päev?”

“Ei. Homme hommikul sõidan linna. Ütle, Jane ega sa mu peale ometi pahane ei ole?”

“Miks ma peaksin su peale pahane olema?” küsis tüdruk.

“Sa oled üks kummaline piiga, Jane Holm. Kui me sõitmas käisime, kas sul oli siis tore?” küsis poiss äkki. Tema mandlikarva silmad tõmbusid pilukile, rõõm oli silmades selgelt näha.

“Sa veel küsid? Muidugi oli.” Jane passis millegipärast oma valgete tossude ninasid ja punastas kergelt.

“Ja minul on jama selle külajoodiku Toomas Seedriga. Kirikuõpetajagi oli teist juba küla pealt otsimas käinud. Soovitan sul temast parem eemale hoida ja mõtlen seda päris tõsiselt.”

“Toits, ma olen juba suur tüdruk ja oskan ise enda eest hoolt kanda. Suurem jagu minuvanuseid peaks seda ju ometi oskama, eks? Tegelikult, kui mõtlema hakata, siis lapsena meeldis mulle Nõgesnõmmel palju rohkem. Kõik need memme pühapäeva hommikud pannkookidega, aga nüüd on see kuidagi nii kaugeks ja võõraks jäänud. Nagu ei olekski ma mina ise. Nagu tähendus

oleks päevadest kadunud. Miks see nii on, Toits?”

“Vaata, Jane. Me ju kõnelesime seal Vanavabriku oja juures sellest pikalt ja ma ütlesin sulle tookord, et mälestused loovad meie jaoks uusi tasandeid nendega, keda meie keskel ei ole. Ka Joonas Pihlaka vanaisa on surnud, aga tema elu läheb edasi. Nagu meil kõigil.”

Jane ohkas. Purde ääres oli ilus ja Jane armastas looduses viibida. Siis ütles ta:

“Käisin täna kriisinõustaja juures, Toits. Ta ütles, et ma pean kõik läbi mõtlema ja lubama endale aega selle leinaga toime tulekuks. Aga mul on nii palju teha. Kool ajab hulluks.”

“Mõistan. Eks see ongi raske.”

Mõlemad hakkasid liikuma Vanavabriku suunas ja tüdrukut valdasid imelikud tunded. Siin ta nüüd oli ja mõistmiseks ei andnud too mandlisilmadega noormees just palju aega.

Täiskasvanute maailm, millesse, temagi astumas, oli kuri, silmakirjalik. Suurem jagu temavanuseid oleks tüdrukule öelnud, ära mõtle nii palju sellele! Õpi nägema enda sisse. Õpi end kuulama. Aga mida tema tegi. Neiu ohkas.

Kui Toivo Ummelas ta peaaegu Mägimäni talu väravasse saatis, tuli jätta jumalaga. Neiu astus sealt sisse, vaatamata kordagi tagasi.

Toivo aga pidi oma mõtted õde Diinale koondama. Et suhteid veel parandada saab, selles oli noormees täiesti kindel. Oleks vaid võhma ja jätkuks vaid energiat.

Järgneb...

PIIBLIVÕTI

VALGE AKAATSIA

Ajal, mil Mooses lisareli rahva Egiptusest välja tõi, peeti valget akaatsiat sellel maal jõu ning tugevuse sümboliks. Erinevalt harilikust akaatsiast on valge akaatsia puhul tegemist ümara võra ning tiheda puitunud tüvega lehtpuuga. Talub hästi kuiva ilma. Noortel puudel on lehed väikesed, ümarad, kerge läikega. Mida vanemaks aga valge akaatsia saab, seda enam lehed tuhmuvad.

Kivikõrb on taimedele üldse karm paik, kuid valge akaatsia teeb omapäraseks see, et ta juured moodustavad maapõues risoomvõrgustiku, haarates sellega endasse vähemagi niiskuse. Õied puhkevad valgel akaatsial juunis, on lumivalged ning tugeva lõhnaga, meenutades nelki. Valge akaatsia on väga hea meetaim. Samuti kasutatakse selle kuivatatud nahkjaid noore puu lehti pesu värskendamiseks ja lõhnastamiseks.

Ära unusta peamist - uks on lahti!

Epiktetos